

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
 офиц. по 2 лв. на кв. см.
 съдебни по 1 лв. на дума:
 търг. реклами, честитки,
 некролози, об. за годежъ
 и др. по споразумение
 Абоваментъ 80 лева
 за година
 Адресъ: в. „Изтокъ“
 Сливенъ

Броя 2 лв. Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ. Редактира комитетъ

Хора, а не роби!

„Българскиятъ работникъ е творецъ на национални блага и ние смѣтаме, че точно като такъвъ той трѣбва да бѣде цененъ. За насъ нѣма разлика между работодателъ и работникъ. Работника не може да бѣде робъ. Работодателя не може да бѣде господаръ. Това е нашата синтеза и туй е нашето схващане“.

П. Попзлатевъ.

Горнитъ мисли сж, по-вече отъ синтеза и по ценни отъ схващане. Тѣ сж обществена съвестъ, тѣ отразяватъ дългътъ на културния държавникъ. Човѣкъ не може и не трѣбва да бѣде робъ. А има още робство, има го въ всички общества, където се служи не на народъ и за държава, а на групи отъ хора и за частни интереси.

Народитъ се ориентирватъ вече къмъ нови насоки. Търсятъ се дѣла, желаятъ се хора и системи, които не ще правятъ разлика между работници и господари, които ще иматъ властъ да издигнатъ единната държава съ еднакви и справедливи грижи за всички граждани.

Не остана мѣсто въ обществено-политическия животъ за опроверганитъ отъ собственото си безсилие утопии за пълна еднаквостъ на способности и равенство при разпредѣляне на земнитъ блага. Въмѣсто тѣхъ, показаха правото си на животъ схващанията за националната държава, изградена върху принципитъ за социална справедливостъ и незамѣнното въ човѣка чувство за частна собственостъ.

Подъ знака на тия схващания трѣбва да се развива и българската обществена мисль и животъ. Повече социалностъ, повече грижи отъ държавата къмъ слабитъ въ живота, по широка амплитуда на намѣса въ обществено-икономическия животъ. Тогава последнитъ не ще чувствуватъ повече държавата като отвлеченостъ, а като неизбежна общностъ, въ фокуса на която се събиратъ интереситъ на всички, отправени и регулирани къмъ върховната целъ — добруване на всѣки гражданинъ въ затвърдената и икономически осмислена държава, държава безъ социални конфликти и борби.

Започнатото организиране на стопанскитъ категории, респ. организирането на работницитъ, издига и налага последнитъ като хора, които трѣбва да иматъ своето заслужено мѣсто въ държавата ни. И ако има бѣледи, които сочатъ на нѣкаква потиснатостъ и отнасяне не като къмъ хора, това не трѣбва по-вече да продължава.

Конкретно за Сливенъ — болшинството отъ съгражданитъ ни сж хора, изкарващи хлѣба си съ честенъ трудъ. За тѣхъ е належащо нужно да се направятъ нѣкои подобрения въ всѣкидневния имъ животъ. Не може да продължава това положение, въ което се намиратъ сливенскитъ работници. Хиляди отъ тѣхъ всѣки день трѣбва да изминаватъ нѣколко кило-

метра пѣтъ до фабрицитъ. А въ тъмни зори и срѣдъ нощъ липсва всѣкаква сѣтлина по този пѣтъ и имало е случаи, когато работници сж падали въ рѣката. А какво би струвало на общината, на работодателя и на самитъ работници да се поставятъ тукъ електрически лампи? Малко разходи — но повече отъ належащи.

Нѣщо повече — дългъ е да се помисли за създаването на превозно сръдство, за превозването на хилядитъ работници до фабрицитъ, защото това пѣтуване по нѣколко километра, въ компания съ сливенския вѣтъръ, е вредно не само за работника, но се отразява и върху качеството на работата му, която е такава не на бодъръ, а на изморенъ работникъ. Да се минава тоя пѣтъ ежедневно, за да се припечелятъ 30—40—50 лева, това е, наистина не много човѣшко.

Въ Сливенъ има значително число момичета — работници въ чоралени фабрики. Размѣра на надницитъ имъ се опредѣля и движи всрѣдъ произволъ. Едни работодатели плащатъ по 20—22—25 лв., когато други, за сжщата работа, плащатъ 15—17, а даже и по низки надници. Отъ никакво гледище не е оправдано подобно състояние въ заплащането на труда.

Ето нѣколко въпроса, разрешението на които не трѣбва да се отлага, чието бързо разрѣшение ще покаже, че наистина работника не се третира като робъ, а като човѣкъ и гражданинъ. Това, което ще се направи отъ държавата общо за работницитъ е нейнъ дългъ къмъ работническото въобще. А това, което може да се направи съобразно мѣстнитъ нужди и условия, трѣбва да се направи, а не да се увижда и отлага. Щомъ града ни можа да събере сръдства за изхранване на 1000 деца, ще намѣри и трѣбва да намѣри, сръдства за подобрене на материалния битъ и на родителитъ на тѣзи деца. И публична властъ и работодатели сж длѣжни да сложатъ рѣка върху този общественъ пулсъ и своевременно да заздравятъ тѣлото, въ което той бие. А това тѣло е на българското общество, на българската държава, която ще бѣде здрава и ще живѣе тогава, когато нейни лѣкари ще бѣдатъ всички български синове, проникнати отъ съзнанието и даващи скромния си трудъ и мисли въ служба и дългъ — че по благодатната българска земя нѣма мѣсто за роби, а само за достойни и горди българци — човѣци.

Г. П. Арнаудовъ.

Възможности за зимно курортуване, туризъмъ и спортъ около Сливенъ

Чудно красивиятъ и романтиченъ Сливенски балканъ, все още недостатъчно оцененъ, разкрива голѣми възможности за туризъмъ и курортуване, не само лѣте, но и зиме. — „Бѣлото опияние“ — взело такива голѣми размѣри въ чужбина, завладява вече и нашата страна. Зимното курортуване и туризъмъ, се налагатъ вече, не само като удоволствие, но и като нужда на изморениятъ отъ всѣкидневенъ умственъ трудъ, интеллигентенъ човѣкъ.

Цѣлиятъ масивъ на „Синитъ камъни“, околноститъ на село Раково. „Бабина локва“, минитъ „Брусия“ и „Качулка“, Бѣленската котловина до в Чумерна, — представляватъ превъзходенъ обектъ за зимно курортуване и туризъмъ. Скиори и туристи, разказватъ съ възхищение за величието и красотата на тѣзи мѣста зиме, описватъ удобствата и пригодността имъ за създаване на

мовища, ски — заслони и шанси, чрезъ които заснѣжениятъ

Задъ „Българка“

На „Даулитъ“

балканъ, да стане любимо мѣсто за любителя на природата.

Сливенския балканъ е богатство. За да бѣде ползотворно използванъ, трѣбватъ, обаче, грижи и работа. Пѣтъ се направи, почивна станция се строи, бедни културни дружества и деятели, се мѣчатъ да поставятъ начало за правилното му превръщане въ курортенъ обектъ. Но още нищо не е направено. Страшното, обаче, е, че той все още се изсича безпощадно и не е предметъ на сериозна грижа отъ страна на лѣсовѣди и община.

Създаване добри удобства въ „Даулитъ“, направа на нѣколко заслона на „Кара кютюкъ“, Раковскитъ ниви, „Бабина локва“, — организиране бази за пренощуване въ Раково, минитъ „Брусия“ и „Качулка“, село Бѣла, мината „Св. Никола“, уреждане превозъ съ шейни, ще направятъ отъ Сливенския балканъ зиме любимо мѣсто.

Сказката на полковникъ Луковъ

На 22. II. т. г. на на Гарнизона г. Полковникъ Луковъ изнесе при препълненъ салонъ интересната си сказка за „Въоръжението на бѣдащето“. Сказкичкитъ много умѣстно за беляза, че военнитъ въпроси до сега сж се смѣтали за тайни и такива на специалисти. Обаче, въпросътъ за въоръжението трѣбва да бѣде достояние на народа. Защото при нужда грѣшкитъ при въоръжението се изкупватъ скъпо. Следъ това разгледа новитъ постижения на артилерията, по далекобойностъ, скорострелностъ и мощностъ на снаряда и графически посочи на развитието на артилерията въ модернитъ армии. Посочи найновитъ образци орджия — полски, планински, гаубични, тежки и пр. Сказката бѣ придружена съ много схеми, таблици, рисунки. Сказкичкитъ съ достъпенъ и увлекателенъ езикъ прикова вниманието на слушателитъ. Заклучи, че трѣбва да мислимъ по-вече за нашата отбрана.

Открити старини въ Сливенско

Въ нива една при с. Блатецъ, сж открити зидове отъ стари постройки, по всѣка вѣроятностъ римски. Открито било едно помѣщение, въ което имало курни и мраморни плочки. Изглежда, че е било баня. Но поради незаинтересованостъ на мѣстната властъ, всичко е разрушено, а камѣнитъ около 100 кубика, изнесени. Съгласно закона за старинитъ, последнитъ сж собственостъ на държавата, затова дългъ е на всички кметове да следятъ и запазватъ отъ разрушения открититъ случайно старини.

Г-ца Селвия Иванова

и Г-нъ Кутю Кебеджиевъ

ще се вѣнчечатъ въ църквата „Св. Седмочисленници“ — София, на 3 т. м. 3 часа следъ обѣдъ.

Настоящето замѣня отдѣлни покани. За телеграми: Иванова — Кебеджиевъ, ул. „Графъ Игнатиевъ“ 46. София

Сливенъ

Въ защита на Сливенския балканъ

Не е трудно да се постави заключението, че оскъдицата и нищетата правятъ поѣкога хората практични, изобретателни, хитри. Нерѣдко, обаче, този стремежъ да се излѣзе отъ нѣмотията, граничи съ прѣстѣпностъ или най-малко съ неосъзнато пагубно, рушителство.

Презъ последнитъ 2—3 години сме свидетели на едно колкото радостно, толкова и пакостно явление. Голѣмъ брой деца, между тѣхъ и възрастни бедняци отъ града ни, въ желанието си да припечелятъ съ честенъ трудъ нѣколко лева за хлѣбъ, събиратъ букети отъ всички пролѣтни и лѣтни цвѣта, разнасятъ ги за проданъ и събиратъ левъ по левъ. Всичко това, безспорно, има своитъ хубави страни.

Презъ много дни досадната сивота на улицитъ и кръстопътищата се замѣня съ пѣстроцветни купчини цвѣта. Очитъ на минувача се разтварятъ широко нѣщо топло полазва въ гърдитъ на човѣка и — колкото безразличие да носи въ тази частъ — неволно посѣга да откупи нѣколко стрѣка.

Предлагатъ се благоухани теменуги, голѣми люлякови китки, ясминови жълти лалета, сладкоухи анемони, дълги снопчета коило, десетки още свѣжи цвѣта, да не кажа — цѣлата флора на нашия балканъ.

Има хора, които не сж подозирали дори, че нѣкои отъ тия видове се числятъ къмъ цвѣтното разнообразие на сливенскитъ гори и поляни и мнозина повѣрваха прелестята на тия последнитъ, следъ като тя имъ бѣ поднесена на крака — драгоценна и скромна, какаато е въ действителностъ.

Медала, обаче, има две страни. Другата не е тѣй благоприятна за този случай. Малограмотни и наивни хорица, въ желанието да съперничатъ на конкурентитъ си, започнаха да

вадятъ цвѣтата съ корени. Стана нѣщо обикновено да се предлагатъ корнища и грудки и не единъ купувачъ понесе да ги сади въ саксии и дворни градини.

Какво заблуждение! Какво прѣстѣпно посегателство да се ограбва флората на горитъ и изобщо цѣлата ни околностъ!

Мѣстното туристическо дружество „Синитъ камъни“ нададе първо тревоженъ викъ. По поводъ писмото на сжщото до общината, издадена е заповѣдъ, съ която се предупреждаватъ всички продавачи на цвѣта да прекратятъ ваденето имъ съ корени. Съ тая заповѣдъ се апелира къмъ горскитъ власти, къмъ любителитъ туристи, къмъ всички съзнателни и просвѣтени граждани, да следятъ за запазването на нашитъ горски цвѣта.

Защото ние сме свидетели на едно неминуемо затриване на нѣкои цвѣтни видове. Анемонитъ сж голѣма рѣдкостъ вече въ припечитъ надъ „Св. Георги“, жълтитъ лалета остана само въ крайно далечни периметри, теменугата, дѣхавата модороока теменуга изъ „Гаговецъ“ се изгубва.

А кой ще отрече истината, че най-голѣма, най-драгоценна премѣна на нашия балканъ сж тия по оригинални видове?

Налага се въ такъвъ случай да отпочнемъ системна, съзнателна и упорита борба за тѣхното запазване. Прочие — дългъ на всѣки туристъ и органъ отъ горската властъ, на всѣки гражданинъ е — да преследва унищожаването на горската и полска флора, като за всѣко нарушение се донася на компетентнитъ власти и се бойкотиратъ продавачитъ на цвѣта съ корени.

Борбата е почетна и културна.

Б.

Мандритъ въ Сливенска околия

Важенъ клонъ отъ народното стопанство е скотовъдството. Единъ отъ главнитъ негови продукти е млѣкото. Годишното производство на млѣкото въ страната достига крупната цифра 600—700 милиона литри. Това налага планово организиране преработката и планирането му. Макаръ и 50% отъ това производство да се консумира въ форма на прѣсно и кисело млѣко, все пакъ останалото трѣбва да се преработи въ кашкавалъ и сирене, годни както за вътрешна консумация, така и за износъ. Голѣмата високостепенност на международнитъ пазари и изтъняването на вкусъ на чуждия консуматоръ, налагатъ обаче, получаването на финни млѣчни произведения. За да може да стане това, млѣкарската наука изисква и постройката на специални, съ всички технически приспособления, млѣкопреработвателни заведения, които ще струватъ съобразно тѣхната голѣмина, надъ 1 милионъ лева.

Тукъ именно се явява като необходимост, енергичната намѣна на Държавата и последната не закъснѣ да се намѣси. Съ специална наредба—законъ се уреди въпроса за преработката на млѣкото въ страната. Въ всѣка околия, се опредѣлятъ районитъ и седалищата на млѣкопреработвателнитъ заведения, съобразно производството на населенитъ пунктове и тѣхната отдалеченост отъ центъра на района. Споредъ сжщата наредба—законъ, въ продължение на 3 години, ще трѣбва да се построятъ необходимитъ сгради съ средствата на общинитъ и тия на фонда „Подобрене скотовъдството“—сметка „Млѣкарницата“.

Сливенска околия съ годишно производство около 3 милиона литри млѣко, отъ което до сега се е преработвало въ 24 мандри, се разпредѣля на 16 района, както следва: I ви районъ съ центъръ с. Драгоданово, обхващащъ селата: Горно Александрово, Трапоклово, Драгоданово, Блатецъ и Глушникъ съ минимално количество 60,000 литри млѣко за преработка; II районъ съ центъръ с. Тополчане, обхващащъ: Тополчане, Калояново и Сотиря, съ минимално количество 30,000 литри млѣко; III районъ съ центъръ с. Камень, обхващащъ Камень и Михайлово, съ минимално количество 40,000 литри млѣко; IV районъ съ центъръ с. Крушаре, обхващащъ Крушаре и Чокоба, съ минимално количество 80,000 литри млѣко; V районъ съ центъръ с. Самуилово, обхващащъ Самуилово, Гергевецъ, Глуфишево и Панаретовци, съ минимално количество 60,000 литри; VI районъ съ центъръ с. Рѣчица обхващащъ Речица и Мечкарево, съ минимално количество 40,000 литри; VII районъ съ центъръ с. Скобелово, обхващащъ селата: Скобелово, Бозаджий, Керменъ и Николаево, съ минимално количество 20,000 литри; VIII районъ съ центъръ с. Джиново обхващащъ селата Джиново, Ковачигъ, Старо село и Струпецъ съ минимално количество 30,000 литри; IX районъ съ центъръ с. Гавраилово, обхващащъ Гавраилово, Голѣмо Чочовенъ, Селиминово, Бинкось, съ минимално количество 30,000 литри; X районъ съ центъръ Чинтулово, обхващащъ селата Чинтулово, Малко Чочовенъ, съ минимално количество 40,000 литри; XI районъ Боровъ долъ, обхващащъ селата Боровъ долъ, Желтъ брѣгъ, Бѣла паланка, съ минимално количество 70,000 л.

Като балкански мандри оставатъ: I въ мѣстността „Матей“, съ минимално количество 20,000 литри; II въ мѣстността „Харамията“, съ минимално количество 20,000 литри; III въ мѣстността „Дервишъ аланъ“, съ минимално количество 30,000 литри; IV въ мѣстността „Карадилитъ“ съ минимално количество 30,000 литри и V въ мѣстността „Бабина локва“, съ минимално количество 40,000 литра.

С. Стефановъ—окол. агрономъ.

Финансови ревизии

Отъ известно време се извършватъ такива отъ финансовитъ инспектори отъ Бург. Сметна палата, г. г. Дудековъ и Александровъ. Първиятъ ревизира Текстилното училище, а вториятъ Инспекцията на труда. Както въ града ни, така и въ други градове на областта, има учреждения, където се борави съ държавни и обществени пари и където отъ дълго време отчетнитъ не сѣ били ревизирани.

При сегашното положение на финансовия инспекторатъ, когато въ цѣлата областъ има само петъ финансови инспектори, подпомагани отъ нѣкои контролѣри при палатата, намираме, че далечъ не може да се постигне единъ ефикасенъ надзоръ върху отчетнитъ мѣста. А значението на тѣзи ревизии е голѣмо и несъмнено полезно. Колкото по-често и редовно се извършватъ, толкова по малко възможности има за нередовности и злоупотреби.

Циганитъ — единъ социаленъ въпросъ

Всѣкидневно гражданитъ сж обезпокоявани отъ малки полуголи деца—циганчета, просящи милостиня изъ най-шумнитъ улици на града. Тѣхното състояние, извиква състрадание и гражданитъ, въпреки негодуването си, даватъ своята лепта. Домоветъ много често, ако не редовно, се посещаватъ отъ просѣци, между които изглежда, че има много симулантани. Прави впечатление, обаче, че и всички тия просѣци сж цигани. Интересното е, че при 32,000 градъ, отъ които 6,000 сж цигани, а отъ останалитъ, ако не половината, то 1/4 сж бедняци, — но отъ тѣхъ колко сж трѣгнали да просягъ? Тѣхното човѣшко достойнство не имъ позволява това и тѣ често гладуватъ. Циганитъ обикновено предпочитатъ леки занаяти и такива, които не ги ограничаватъ по мѣсто. Децата имъ оставатъ безъ образование и занаятъ, и за това и малки и старци просягъ. По тоя начинъ въ едно циганско семейство всички печелятъ, но тоя бохемски животъ не имъ позволява да мислятъ за бъдащето, и затова често цѣли семейства очакватъ на общината, която иначе би подпомогнала много „скрити бедни“, които формално гладуватъ. Ето защо налага се т. н. „цигански въпросъ“, който отдавна вече съществува за училищнитъ власти, да бжде разрешенъ. Разрешението му ще бжде първо отъ полза за самитъ цигани. Поради слабата култура, лошъ примѣръ и нѣмотия, децата имъ рѣдко стигатъ до прогимназията. Въ самото училище, тѣ зле влияятъ върху другитъ деца, което наложи създаването на 2 цигански паралелки. Ето защо, нужно е да се построи въ тѣхния кварталъ училище, гдето да се събератъ всички деца—циганчета, като се обучаватъ и възпитаватъ по специаленъ методъ. Добре ще бжде, ако учителитъ бждатъ отъ тѣхната срѣла, а това може да се постигне като се подпомогнатъ 4 тѣхъ циганчета въ реалката да свършатъ педагогическа гимназия. Завършилитъ основното училище циганчета да бждатъ настанявани отъ властта на занаятъ или въ държавнитъ работилници, като съ това ще имъ се осигури прехраната. По тоя начинъ ще се даде друга насока на живота на тия интересни хора. А по отношение просѣцитъ, да се потърсятъ тѣхнитъ близки, а ако нѣматъ такива, да се настанятъ въ старопиталището.

Нуждата отъ учители—цигани е наложителна и за въз-

Самуилово (Турсунлий)

На 11 км. южно отъ Сливенъ се намира с. Самуилово—центъръ на община, въ състава на която влизатъ с. с. Гергевецъ, Глуфишево, Панаретовци, Мечкарево и Рѣчица, разположени по порѣчието на р. Тунджа, срѣдъ доста живописна природа, съ едно население отъ 4212 души.

Поминѣка е земеделѣие и скотовъдство. Обратваема площъ 80,000 дек., дребенъ добитѣкъ 16,000 глави и едъръ 7000 глави. Въпрѣки тоя земеделско-скотовъденъ характера на всичкитъ тия села, тѣмъ не е обръщано до скоро никакво внимание, оставяйки се всичко на усета на самитъ стопани. Въ тоя така голѣмъ районъ и днесъ още липсватъ представители на аграрната и ветеринарна власти. Липсва и медицински участѣкъ, макаръ, че въ почти всички села презъ лѣтото върлува маларията. Въ просвѣтната политика сжщото безразличие—и въ петтѣхъ села училищнитъ постройки сж негодни! Изключение прави само с. Самуилово съ новата си и хигиенична постройка, съградена благодарение мѣстнитъ учителъ и сѣкр.-бирникъ.

Отъ известно време се започна, обаче, едно оживяване. Общинската управа направи постѣпки за откриване медицински и ветеринаренъ участѣци, като самото здание за ветеринарна лѣчебница е вече построено. Направи се сжщо и мандра, чиято целъ е да повдигне скотовъдството въ тоя край. Обработиха се и запустѣлитъ училищни дворове и общински мѣста, като се засадиха съ овощни дрѣвчета.

За тая година се предвижда да се построи общински домъ въ с. Самуилово и обори въ с. с. Рѣчица и Глуфишево. Ще се ремонтиратъ и пригледатъ почти всички училищни помѣщения до построява е на нови такива, предвидени въ 5 годишния планъ на общината. Твърде сполучливо е разредила общинската управа въпроса съ старитъ общински данѣци: да се изплащатъ въ натура, чрезъ доставка на камъни, кирпичи и пѣськъ.

Всичко това ни дава основа

ние да очакваме бързото прераснитъ. Ще се създадатъ просвѣтни кръжоци и съ това ще се повдигне културния уровень на циганитъ, въпреки нѣкои отрицателни расови качества, които ако не бждатъ изкоренени, ще бждатъ доста притѣпени.

И.

НАШАТА ОКОЛИЯ

образяване живота въ стопанско и културно отношение н тоя сравнително богатъ край.

с. Драгоданово

По случай 62 години отъ смъртта на апостола В. Левски, на 17 м. м. въ училището учителство, ученици и поиздигнати младежи отъ селото изнесоха „Епопеята на забравенитъ“.

Разширения салонъ не можа да побере дошлитъ селяни и селянки. Имаше и гости отъ съседнитъ села, на които бѣха отстъпени мѣстата, а домакинитъ стояха прави.

Всички ученици бѣха много добре подготвени и изпълниха сполучливо ролитъ си.

Всички си разотидоха доволни отъ „представлението“.

Отъ прихода се образува фондъ „Трапезария за беднитъ деца въ с. Драгоданово“, за което учителитъ — инициатори заслужаватъ похвала.

с. Чокоба

По инициатива на г. кмета, въ селото ни се събраха около 1800 кгр. зърнени храни, обувки, цървулки, пари и пр., които ще се раздадатъ на беднитъ деца и селяни.

Селото ни живѣе усилено културно-просвѣтна дейности. Отъ два месеца сж уредени вечерни курсове, въ които се разглеждатъ въпроси изъ областта на медицината, родната история и география, кооперативно дѣло, практическа геометрия и смѣтане. Цѣлата интелигенция се е нагърбила съ мисията да просвѣти своитъ събратя.

България крепне и ще прерасне!

П. А.

ВАЖНО за
ТЕКСТИЛНИ И ИНДУСТРИАЛНИ
предприятия

специално за сулфактори пускане въ автоматично движение на бабафинго отъ празни до напълване на масуритъ безъ човѣшка ржка да пипа, върви въ автоматиченъ съставъ.

Пустнато отъ
ПАНАЙОТЪ ЧАРАКЧИЕВЪ

ф-ка „Царъ Борисъ“
Варна.

Филмъ и шлагеръ

Георги Хрусановъ

Нашъ съгражданинъ, роденъ 1910 г. Издалъ е книгитъ си: „Моята кръвъ“ (1928), „Земя и слънце“ (1930, г.), „Равнини“ (1931). Написалъ е и готови за печатъ: „Животъ и мисль“—философски гротески, „Душа безъ име“. Младъ поетъ, съ много обичъ и много топлота въ сърдцето. Въ работитъ му тупа пулса на едно топло чувство къмъ човѣка, къмъ хората. Социалното, обаче, у него не е плакатъ, не е груба тенденция. Предъ Хрусановъ лежатъ широки възможности и ние вѣрваме — той ще ги овладѣе.

Младитъ ще донесатъ въ една или друга форма, толкова желаната обществена обнова.

Проф. Д-ръ Ив. Д. Шишмановъ

I
Живѣемъ времена на погивелъ и творческо безсилие. Изживяватъ се дни на морална неопредѣленост. Сърдцата пустиятъ. Сериознитъ и творчески скъпоценности на красотата, моралъ, и сила се рушатъ подъ натиска на една задушена атмосфера, която обгравя съ ог-

нени езици нравственитъ нишки на сърдцето и разчиства пътя за по-голѣма поkwара, разнебитеностъ и падение. Всѣки новъ день повече омисля такта и съдържанието на лекото и пикантното, за да потъпче въ дълбини здравия и жизненъ духъ на сериозното, творческото и могѣщото въ

живота. Всѣкидневието става все по-сиво и опепелено. Кумиритъ, идеалитъ и поривитъ за красота се изхвърлятъ като ненуждни дрипи на просякъ. Духътъ се материализира. Машината става моралъ — самостоенъ, свой. И сърдцето остава безъ фарове. Пжтищата къмъ върха пустѣятъ—безлюдни, сами, забравени. А красотата има на всѣкъжде, стига ние да умѣемъ да я видимъ—казва Роденъ. Колцина сж ония, които я виждатъ? Ето защо и съвременieto ни е безъ душа. Съ искренността и сърдечieto не се живѣе. Вѣкътъ на новото технитизиране е потъпкалъ хорувитъ на силата и волята за красота.

II

Отъ години у насъ—живота стана бързъ, динамиченъ. Екстравагантенъ. Непрестанно гравитира около центъра на пошлостта. Физическитъ закони на обществеността не

сж въ състояние да го спратъ. И така—картинитъ една следъ друга неуморно се сменятъ: Радио; Джазъ бандъ; Кино; Гешфти; Ружъ; Екранъ и Мери Пикфордъ; Танго. Една тълпа обезумѣла до коститъ се хили презъ маска и пѣе кариока. А живота въ своята красота—е измѣстенъ въ друго корито. Патриархалната сериозностъ е премазана. Бита на българина се руши. Заветитъ на дѣдо Славейковъ и дѣдо Вазовъ спягъ погасени. Младостта е затворила очи за съкровищнитъ на мисльта и здравото изкуство. Помжтенъ е гледеца къмъ слънцето. Връзъ клепкитъ е порѣсенъ прахъ, а не искри.

Помжтена психология лежи надъ сърдцата — сжщностъ на съвременieto. Въ музиката тържествува шлагера.

Шлагеръ е станалъ живота

III

Елинъ-Пелинъ, преди нѣколко години вѣрно мислѣше ко-

гато писа въ единъ столиченъ вестникъ: — ако нѣкога България роди гений, това ще бжде гениятъ на завистта.

Колко право звучатъ думитъ на именития нашъ писателъ.

Па и днесъ ето: по-улицы и стѣгди злостата вѣе знаме. Задкулистността и двуличието пѣятъ хвалебни пѣсни. Идеализъмътъ е разрушенъ и погубенъ. Чистия пламъкъ на въдохновения трепти надъ пепель! Живота стана другъ — и тукъ и отвѣдъ насъ: разголенъ, пагубенъ и злъченъ. А трѣбва да се гради, да се изваждатъ на показъ ценноститъ, да се създаватъ морални и материални блага за народа и държавата. Живѣе ли се въ време когато безразсждни люде искатъ да дигнатъ ржка и да те ударятъ? А де е днесъ и чувството за отговорностъ предъ ближни и чужди? Всичко е думи — а дѣлата малко. Дезориентация владѣе времето. Като че ли всички само въ сѣни

НЕОБХОДИМО ЕДИНЕНИЕ

НАШАТА ДУМА

Единната воля, обединените усилия на всички здрави и честни обществени сили и слове на една нация, сж били винаги жизнено необходими, когато тая нация е тръгвала въ възходъ. Тежкия и стръменъ път към възраждането и обновлението на всеки народъ и държава, сж поставяли, като необходимо условие — единението, сплотеността, хармонията.

От друга страна — доброто отправление на обществените и държавни служби, въ всяко организирано общество е обусловено от една предпоставка, за да бжде то резултатно и провеждано съ успехъ — тѣзи служби трѣбва да бждат обществено координирани; всяка една от тѣхъ трѣбва да живѣе въ хармонично съгласуване съ другитѣ, за да се дойде до възможното най-добро постижение на върховната целъ — добруване на колектива въ здравитѣ национални граници на просвѣтена и авторитарна държава...

Една от най-чернитѣ страници на близкото ни минало, една крайно пакостна, дори престѣжна политика, на държавата ни и на управлението ни, бѣ — раздѣлянето на народа на класи, съсловия и партии, които воюваха непрестанно помежду си. Народът ни се видѣ изкуствено подѣленъ въ плячка на разни дребни политически шефове и шефчета, общественитѣ и държавни служби работѣха безъ всякаква връзка, всяка за себе си, съзнателно и планомерно и народът и службите се подѣляха като собствени имотѣ, се разтрогваха, за да виреятъ отъ слабостта и разединението имъ, политическата демагогия, корупцията, анархията...

Но голѣмитѣ дѣла сж били винаги постигани, само при пълно единение и общностъ въ целиитѣ, усилията и действията. Днесъ предъ насъ стои голѣмото дѣло на нова България. — Отъ десетъ месеца вече по наковалната на една млада държава бие чукътъ на възходъ и обнова. Той тежкъ, искрящъ чукъ иска, търси, здравата ръка на всички българи, обединенитѣ сили на всички обществени фактори, а между тѣхъ на първо мѣсто третитѣ най-главни и мощни: офицерството, учителството и духовенството. Нѣкога въ Диарбекирскитѣ зандани и по чернитѣ бесилки увисваха наедно за свободата на поробена

България и комитата и даскала и священника. Днесъ за възраждането и обновлението на новата държава, тѣ трѣбват да бждат отново готови на всичко. Казармата, училището, църквата, трѣбва да бждат здраво и неразривно свързани и радостно впечатление и топло чувство будятъ въ това направление усилията и почина да се свърже дейността на тия три основни възпитателни фактори — ония фактори, които именно ще подготвятъ младежта, за да я формиратъ въ граждани съ завършенъ мирогледъ за обществено, държава и народъ. Естествено, въ това отношение управлението ще намѣри чрезъ законодателство нужната форма, но първата стѣпка е опознаването между отѣлнитѣ хора, и тукъ ние виждаме голѣмия смисълъ, цената на онова, което началника на Сливенския гарнизонъ г. Полковникъ Луковъ, направилъ въ Сливенъ. Отъ 15 до 23 м. м., г. полковника, заедно съ своитѣ офицери, дадохъ въ салонитѣ на Военния клубъ, последователно 5 вечери: на запаснитѣ офицери, на запаснитѣ подофицери, на гимназиални, прогимназиални и основни учители и шефове на учрежденията въ града. За първи пътъ у насъ офицера, учителя се поставятъ въ такъвъ тѣсенъ контактъ, за първи пътъ офицеритѣ отъ единъ гарнизонъ се здрависватъ толково непринудено съ гражданитѣ отъ всички сръди. Трѣбваше човѣкъ да присѣдствуваше тамъ, да почувствува тая приятелска атмосфера да види това рѣдко единение на хора отъ всички интелектуални сръди, за да види цената на тия вечери. Трѣбваше човѣкъ да присѣдствуваше за да чуе чрезъ устата на г. Полковникъ Луковъ, какъ българския офицеръ, българския военачалникъ, който днесъ е поелъ сѣдбинитѣ на народа, разбира тая своя мисия, колко много я уважава и какви усилия прави, за да обедини силитѣ на всички, които работятъ за изграждане на нова България.

Ни е поздравяваме високо г. полковника и офицеритѣ отъ гарнизона — инциатори на това красиво дѣло, като желяемъ всички българи да допринесатъ въ обща и братска работа, своитѣ усилия въ служба на отечество и народъ.

„Изтокъ“.

Какъ ще стане благоустрояването на Сливенскитѣ улици

Постановленията на новия законъ

Понеже за всички Сливенци е много важно да знаятъ при какви условия ще стане благоустройството на улицитѣ въ града ни, съ долнитѣ редове, ние ще запознаемъ читателитѣ на в. „Изтокъ“. Споредъ новитѣ наредби, благоустройството ще се извърши по сѣщия начинъ, както и въ столицата. Сливенското общинско управление изготвя програма за поставянето на бордюри и тротоари, настилане на улици и площади, канализиране на улици и разширение на водопровода.

Направенитѣ разходи сж въ тежестъ на съответнитѣ недвижими имоти и се заплащатъ на общината по следния начинъ: 1. Бордюритѣ се заплащатъ по костюмата имъ цена. Тротоаритѣ се поставятъ, както и до сега — отъ стопанитѣ на имотитѣ. 2. За постилането на булевардитѣ и площадитѣ, съответнитѣ стопани на недвижимитѣ имоти предъ тѣхъ плащатъ само 5 метра отъ настилка, мѣрена отъ бордюра на тротоара. Останалата частъ се поставя отъ общината. Въ срокъ отъ 6 месеци общината раздѣля всички улици, булеварди и площади на три категории. Първа категория се заплаща 100%; отъ втора категория се плаща 80%, а отъ трета категория — 60%.

Канализирането за отѣлни водоснабдителни зони е въ тежестъ на недвижимитѣ имоти въ съответна зона. Разходитѣ на общи канализационни работи — за смѣтка на общината. Направата на водоснабдителната мрежа въ всяка градска частъ е въ тежестъ на недвижимитѣ имоти въ сѣщата частъ. Разходитѣ на общия водопроводъ — за смѣтка на общината, която ги изплаща чрезъ такситѣ за вода. Разходитѣ по канализация и водопроводъ се разпредѣлятъ сѣразмѣрно емлячната оценка на недвижимитѣ имоти.

Изплащането на всички горни суми ще става съ ежегодни вноски въ срокъ отъ 3 до 15 години.

Извършенитѣ до сега работи по улицитѣ ще се изплащатъ по съответната оценка въ срокъ отъ 3—10 години.

Отъ тежеститѣ на закона се освобождаватъ само държавнитѣ имоти, тия на църквитѣ, училищата, благотворителнитѣ дружествата, читалищата и приютитѣ. Технитѣ разходи ще плаща общината.

НОВИ МОДЕЛИ
високо качество;
най-износни
цени

Кревати

Кухетки

Гарнитури

Столове

Радио-апарати

Грамофони

Плочи

ДЕТСКИ КОЛИЧКИ

при

Щил. Василевъ

(Новитѣ магазини срещу отъ-ларницитѣ) тел. 88

Провѣрете!

2—3

щата си живѣемъ съ мечтата за красота, а въ живота си, въ реалността, колко малко сж ония отъ насъ, които наистина сж трѣбачи на красотата и борци за добротворство!

Пепели времето, пепели и отмищава.

На мене ми се ще да повѣрвамъ, че има брѣгъ. Отвъдъ този брѣгъ стои разумниятъ български интелгентъ, койтѣ вижда, че днешното е преходъ. Този преходъ ще се изживѣе, за да пламне отъ Изтокъ слънце.

IV

За българския народъ трѣбватъ жетвари. Да женатъ съ огненъ сѣрпъ. Трѣбватъ орачи. Да подготвятъ почвата за ново семе. Да трѣгнемъ! Идва свѣтлината, която ще ни победи. Родената отъ вѣкове свѣтлина, която ще намѣримъ въ златнитѣ страници на книгитѣ. Въ пламеннитѣ завети на Паисия, Раковски, Каравелова, Чинтулова. Въ пѣснитѣ на Пенча,

Яворова и Димча. Въ пожертвуванието на Левски. Въ героичния подвигъ на х. Димитра. Въ скръбната и дълбока народна пѣсенъ. Въ тихия шумъ на разлюлнитѣ български ниви. Въ буреносния грѣмъ на моторнитѣ сѣрдца.

Да трѣгнемъ, за да се роди нова любовъ. И ведно съ учителитѣ и децата, чиновнитѣ и селянитѣ съ попуканитѣ длани и работникитѣ съ просълзенитѣ очи отъ фабриката, да запѣемъ нова пѣсенъ. И нови дни да озарятъ тъжнитѣ български полета.

Нека стихне шлагерътъ въ живота и вмѣсто въ очитѣ на Мери Пикфордъ, да прозремъ въ очитѣ и страданието на кротката и работна българска жена!

V

Ще дойде ли победния день?

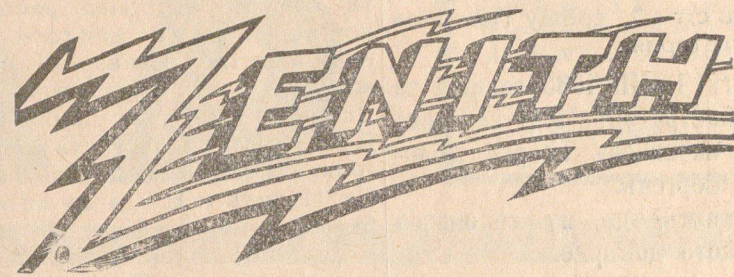
Той иде.

Прощавай вѣкъ на филмъ и шлагеръ!

Г. Хрусановъ.

Пушете „Арапче“

ЛИДЕРА НА АМЕРК. РАДИОИНДУСТРИЯ!

Най-предпочитанитѣ у насъ

Радио-апарати „ZENITH“
модель 1935 год.

Недостигнати по тонъ и мощностъ. Пълна гаранция за селективностъ и трайностъ на лампитѣ. Специална суперхетеродинна конструкция — работящи БЕЗЪ ЗЕМЯ и АНТЕНА.

Цени конкурентни
Представителъ за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ

Тел. № 51.

2—3

Сливенско българско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 50

гр. Сливенъ, 1 мартъ 1935 год.

Известяватъ се интересувашитѣ, че на 16 день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, въ Бургазкото областно данъчно управление ще се произведатъ следнитѣ търгове:

1. Отъ 9 до 10 часа, търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване подъ наемъ училищния хотелъ „Венеция“, за време отъ 1 априль 1935 г. до 31 декемврий 1937 г. Първоначаленъ годишенъ наемъ 80,000 лева, а за цѣлия наемъ периодъ 220,000 лева, върху която сума се дава 5% залогъ за правоучастие въ търга.

2. Отъ 10 до 11 часа, търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ училищнитѣ два магазинна подъ хотелъ „Венеция“ — Бургазъ, за време отъ 1 априль 1935 г. до 31 декемврий 1937 г. Първоначаленъ годишенъ наемъ за единъ магазинъ 20,000 лева, а за цѣлия наемъ периодъ 55,000 лева, върху която сума се дава 5% залогъ за участие въ търга.

Тържнитѣ книжка сж на разположение всѣки присѣственъ день въ канцеларията на училищното настоятелство — Сливенъ.

Отъ настоятелството.

Църковно настоятелство при храма „Св. Димитъръ“ — гр. Сливенъ

Обявление № 20

Въ допълнение на обявлението № 13 отъ 12 февруарий т. г., църковното настоятелство при храма „Св. Димитрий“ въ гр. Сливенъ, обявява на интересующитѣ се, че на 18 мартъ, отъ 2 — 3 часа следъ обѣдъ, въ тържната зала при Слив. данъчно управление, ще произведе втори търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ за три годишенъ срокъ, църковнитѣ дюкяни № № 27, въ улица „Царь Освободителъ“ и „Кафтанджийска“ въ гр. Сливенъ.

Залогъ за правоучастие е 10% отъ опредѣления отъ комисията 3-годишенъ наемъ.

Чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Не се допускатъ да участвуватъ лица, които иматъ неуредени смѣтки.

Разноснитѣ за публикация, гербъ сж за смѣтка на наемателитѣ.

гр. Сливенъ, 27 февруарий 1935 год.

Отъ настоятелството.

Българска Земеделска и Коопер. банка — Сливенски клопъ

Обявление

Съобщава се на интересующитѣ, че 15 дни отъ публикуване настоящето, въ помѣщението на Банката, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ единъ банковъ дюкянъ, намиращъ се на улица „Рибарска“.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията, както и поемнитѣ условия, сж задължителни за конкурентитѣ. Последнитѣ условия сж на разположение на интересующитѣ се всѣки присѣственъ день въ клоната на Банката.

гр. Сливенъ, 25 февруарий 1935 г.

ОТЪ БАНКАТА.

ХРОНИКА

Редакцията на в. „Изтокъ“ се помъчва надъ „Стария Бръстъ“, срещу градската амбулатория.

Отъ 1. III. 1935 година за администраторъ на вестника ни е назначенъ Георги Андонъ Сергевъ.

Молимъ, да му се оказва нужното довърне.

Филхармонията при читалище „Зора“ ще даде утре, недѣля, 11 ч. сл. об., въ театралния читалищенъ салонъ, своя втори концертъ. Ще бждатъ застъпени: Моцартъ, Бетховенъ, Шубертъ, Хайденъ. Диригентъ—П. Стратевъ, солистъ—пианистъ—М. Тодоровъ.

Назначенъ е за сливенски околийски управителъ г. Д-ръ Дим. х. Димитровъ, уважаванъ нашъ съгражданинъ и адвокатъ.

Дружеството на запаснитъ подофицери на 25 м. м. на общото си годишно събрание е избрало ново настоятелство, като досегашния председателъ Ив. Геневъ е преизбранъ.

Отъ забавата устроена отъ родителския комитетъ при Сливенската Девическа гимназия на 23 м. м., е добила чистъ приходъ 2528 лв., която сума ще се употреби за трапезариата при същата гимназия.

Завършил е съ много добъръ успѣхъ медицина въ Бордо, Франция, нашия младъ съгражданинъ—г. Д-ръ Михаилъ П. Чаушевъ.

Премѣстенъ е слив. съдия следователъ г. Георги Зихиревъ за зѣм. прокуроръ при Софийския областенъ съдъ, като на негово мѣсто идва г. Ал. Козаровъ, пакъ нашъ съгражданинъ. Последния председателъ на окръжния ни съдъ г. П. Бостанджиевъ се премѣства отъ членъ на Пловдивския Апелативенъ съдъ за такъвъ на Софийския Апелативенъ съдъ.

Предстояще е разглеждането на молбитъ подадени по закона за облекчение длъжницитъ и заздравяване кредита.

Въ сливенска околия сж подадени около 5000 молби за 120 мил лева.

Избранъ е за членъ на управата на Всеславянския стенографски съюзъ—нашия съгражданинъ и приятелъ г. Благовестъ Долапчиевъ.

Образувано е въ гр. Сливенъ овцевѣдно сдружение, съ районъ Сливенска околия и съ задачи—подобрене овцата, общи преработки и продажби на продуктитъ добивани отъ нея. Същото сдружение ще открие кооперативна мандра въ града.

Въ района на Сливенското Администр. лѣсничейство сж предвидени нови две общински лѣсничейства: с. Градецъ и с. Садово, Котленско.

Курсъ за ветеринарни пазачи Презъ м. мартъ се открива въ града ни курсъ за ветеринарни пазачи. Допускатъ се курсисти най малко съ прогимназиално образование, при възраст отъ 20 до 40 год. Издържалитъ успѣшно изпита. ще бждатъ снабдени съ удостоверение за завършенъ курсъ.

Седмица на гората ще се устрои презъ м. мартъ т. г. Ще се изнесатъ редица сказки и ще се направятъ малки зальсявания въ разни мѣста отъ района на Сливенското лѣсничейство.

Читалище „Зора“

Въ общото си годишно събрание на 24 м. м., читалищнитъ членове одобриха деятелността на досегашното настоятелство. Избѣзлитъ по жребие трима настоятели: П. Дамяновъ, Д-ръ П. Данчевъ и Д-ръ А. Измиревъ, както и контролната комисия: Д. Минковъ, Ив. Поповъ и Б. Зихиревъ, бѣха преизбрани.

Въ литературния комитетъ бѣха избрани: П. Георгиева, Г. Д-ръ Данчева, Ал. Динчевъ, Б. Воденичаровъ и Йорданъ В. Богдаръ.

Пожелаваме успѣшна и все тѣй ползотворна деятелностъ на читалищнитъ настоятели, които въ продължение на две години само, затвърдиха старото Народното читалище „Зора“, като истински разсадникъ на култура и просвѣта въ града ни.

Съ удобното и ценно подобрене на читалищнитъ имоти, днесъ сливенското читалище „Зора“ е първо въ страната—съ единъ скжпъ и доходенъ имотъ, добре подреденъ, съ добри и осигурени приходи. А тѣзи условия само, ще позволятъ читалището да разполага съ срѣдства, които ще му служатъ да реализира все по пълно и всесрано културни задачи, които до досега, единствено е задоволявало въ града ни.

Физическа култура

Изъ живота на Сп. кл. „Асеновецъ“

Клуба устройва на 9 т. м. въ салона на Популяризната банка БАЛЪ МАСКЕ. Най-оригиналнитъ маски ще бждатъ премирани. Ще свирятъ непрекъснато два джазъ оркестра.

Общото годишно събрание на клуба ще се състои на 24 т. м., 10 ч. пр. обѣдъ, въ бившия клубъ на Широкитъ социалисти (пазаря)

Печалбитъ отъ томболата, която се тегли на 23 т. м., могатъ да се получатъ отъ К. Сахакянъ, магазинъ „Бижу“. Неполученитъ печалби единъ месецъ отъ настоящето съобщение оставатъ въ полза на клуба.

КНИЖНИНА

Газовата война

Армейския Военно-издателски фондъ разполага съ следната книжнина по противогазовата и противовъздушната отбрана:

1. Тактика на въздушния флотъ—Н. Ядукъ—80 лв. 2. Химическата война—Ю. Т. Пъевъ—40 лв. 3. Въздушната война—У. С. Жерманъ—80 лв. 4. Въздушната отбрана на войскитъ и страната—Р. Русева—35 лв. 5. Химическата война и медицина—Д-ръ Ненковъ—35 лв. 6. Газова война и домашнитъ животни—Д-ръ Ст. Петевъ—15 лв.

Приложение на „Воененъ Журналъ“ кн. 15:

Въздушнитъ войски и противовъздушната отбрана на страната. Въздухоплавателната просвѣта. Въздушната война—Ал. Ганчевъ—5 лв. Въздушно-химическата опасностъ за населението при бждащата война. (Сборникъ отъ статии)—45 лв.

Сп. „Родолубие“ год. I и II (въ всѣки брой има статия по газовата война)

Адреса на фонда е; ул. „Оборище“ № 2. Чек. с/ка № 630.

Настоятелството на Женското Благотворително д-во „Майчина длъжностъ“ изказва своята благодарностъ на всички взели участие при касата на входа на дружествената вечеринка, на взелитъ участие при теглене лотариите, на г-ца Надка Иванъ Михайлова и дружественитъ членки участвали при организиране томболата и разпродаване билетитъ и на тия подарилитъ предмети за томболата. Сжщо изказва благодарностъ и на гоститъ, които съ присъствието си допринесоха за успѣха на вечеринката.

„ВАШЕ...“

Читателитъ ни, върваме, по не веднажъ въ живота си сж изпитвали затруднение, незнаяйки какъ да се обърнатъ къмъ нѣкое духовно лице. Съ цель да имъ бждемъ полезни даваме следзастигъ редове. Въ православната църква има два вида духовенство—бѣло и черно. Бѣлото духовенство—това сж семейнитъ свещенослужители, черното—несемейнитъ, монашествующитъ. Въ бѣлото духовенство имаме следнитъ степени: 1) иподьяконъ, четецъ или анагностъ, т. е. подстриганъ благочестивъ юноше или мжжъ, който има право да чете, пѣе и прислужва въ храма и въ Св. олтарь, 2) диаконъ, помощникъ на свещеника. Диаконътъ нѣма право самостоятелно да извършва служба, 3) свещеникъ—това е най-висшата степенъ, която може да се заеме отъ бѣлото духовенство. Освенъ тия степени, има такива и за отличие заради изслужени години и ревностна дейностъ. Такива отличия сж: протоиерей, сакеларий, икономъ и протопрезвитеръ.

Въ черното духовенство имаме степенитъ: иеродиаконъ, иеромонахъ и епископъ. Поради прослужени години и примѣрна дейностъ, отличията сж: архимандритъ, архиепископъ, митрополитъ, екзархъ и патриархъ.

Въ диаконитъ има следнитъ отличия—архидиаконъ и протодиаконъ. Обръщенията къмъ всички тия лица е следното: къмъ диаконъ и свещеникъ—Ваше Благоговейство; къмъ протоиерей (сакеларий)—Всеблагоевейство, икономъ и протопрезвитеръ—Високоблагоевейство, иеродиаконъ (монахъ)—Преподобие, иеромонахъ—Всепреподобие, архимандритъ—Високопреподобие, епископъ—Преосвещенство, архиепископъ и митрополитъ—Високопреосвещенство, екзархъ—Блаженство, патриархъ—Свѣтѣшество.

По въпроса за главата на Българската църква, исторически ние имаме право не на екзархъ, а на патриархъ, каквѣто е билъ до падането ни подъ турско робство великиятъ Патриархъ Евтимий.

Иеромонахъ Н. Тулешковъ

Кои лица иматъ право на безплатно лѣкуване

Подъ безплатно лѣчение се разбира лѣкуването безъ заплащане такси въ лѣчебнитъ заведения и при амбулаторенъ прегледъ. Право на подобно лѣчение има всѣки български гражданинъ, установилъ това си право съ общинско удостоверение отъ респективната община. Въ случайтъ само на амбулаторенъ прегледъ, могатъ да служатъ и семейнитъ книжки за бедностъ.

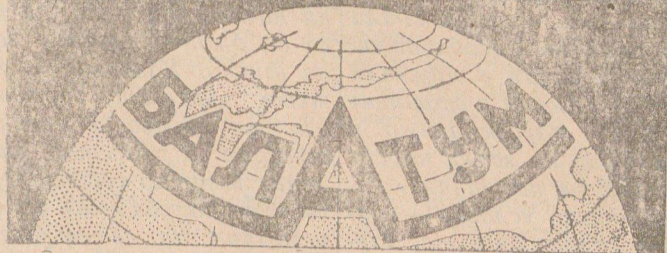
Нормитъ за материалното състояние, които даватъ правото за безплатното лѣчение сж следнитъ:

а. За Сливенъ, и градоветъ освенъ София, Пловдивъ, Бургазъ, Варна и Русе:

Семейства, които притежаватъ недвижими имоти съ емялна оценка до 120,000 лв. и общия годишенъ доходъ на които не надминава: за едночленно семейство—12,000 лв.; за двучленно—18,000 лв.; за три и четиричленно 14,000 лева; за петъ и шестчленно—30,000 и за всѣки последующъ членъ нагоре по 3000 лв. годишно, и б. За околията и изобшо за селата:

Семейства, които притежаватъ недвижими имоти съ емялна оценка до 80,000 лв. и общия годишенъ доходъ, на които не надминава: за едночленно семейство—9,000; за

ЦѢЛИЯТЪ СВѢТЪ
Е ПОКРИТЪ СЪ

Надъ 100 семейства въ Сливенъ се радватъ вече на Най-добрата подова настилка-мушама

БАЛАТУМЪ

(Пазете се отъ имитации)

Нови модерни десени.

Представителъ за Сливенъ и околията

ПАН. КАМБУРОВЪ, тел. 51. 3—3

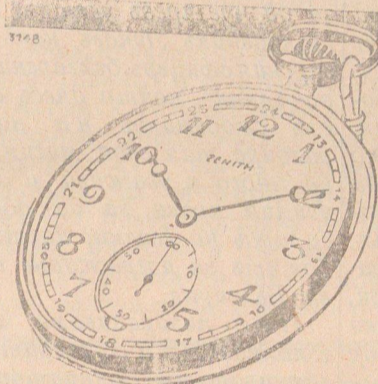
Съобщавамъ на почитаемитъ Радиолюбители, че взехъ представителството за Сливенъ на

Царя на Радиоапаратитъ

„ORION“

който съ своя естественъ тонъ и селективностъ ще задоволи и най-изтънчения вкусъ.

Съ почитъ: П. Д. БАКЪРДЖИЕВЪ

Стари златни украшения, пендари, махмуди, ирмилици и др., купувамъ на най-висока цена. Не продавайте нищо златно до като не проверите цената

при К. САХАКЯНЪ
ЧАСОВНИКАРЪ—ЗЛАТАРЪ

подъ общината

двучленно—12,000 лв.; за три и четиричленно—6,000 лв.; за петъ и шестчленно—20,000 и за всѣки следващъ членъ нагоре—по 2000 лв. годишно.

Въ оценката на недвижимитъ имоти за селата не се включватъ постройкитъ, които служатъ за жилища на домакинствата.

За семейства, които не притежаватъ недвижими имоти, годишния доходъ се увеличава съ 25% отъ посоченитъ погоре

За имоти, обременени съ ипотeka сумата по тая последната се спада отъ оценката.

За туберкулозни и душевно болнитъ, нормитъ на оценката и дохода се увеличава съ 25% отъ опредѣленитъ, като за безимотнитъ се взема предвидъ и отбелязаното увеличение погоре за тѣхъ.

Право на безплатно лѣчение иматъ членовтъ на едно семейство, само ако състоянието имъ отговаря едновременно на нормитъ за оценкитъ и годишния доходъ.

Дѣтска

количка

п ъ л н о

л а н д о

н а п ъ л н о

з а п а з е н а,

п р о д а в а

с е

Справка Печ. „БАЛКАНЪ“

КИНО „ЗОРА“

Представя отъ понеделникъ

Хайдушка рапсодия

Очаквайте:

„ПРОЛѢТЕНЪ ПАРАДЪ“

и

„ЗЕЛЕНИЯТЪ ПЛОДЪ“